

Ples ve Vyškově 2004

[Foto](#)

Datum	14. února 2004	
Pořádal	Bretnýři	Vyškov
Zúčastnili se	Koža	Plesající
	Donny	Plesající
	Kalif	Plesající
	Worlík	Plesající
	Doupina	Plesající
	Jiřka	Plesající
	Mladej Charlie	Plesající
	Pepíček	Plesající
	Giovanni	Plesající
	Peetr	Plesající
	Kráter	Plesající
	Sašeta	Plesající
	Monička	Plesající
	Honzík	Plesající
	Jája	Plesající
	Soňa	Plesající
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Sobota 14. února 2004

Na tenhle ples, který trval pouhý jeden večer, jsme se chystali již pár dní předem. Každý z nás se předháněl, kdo si dotáhne nejkrásnější kostým z divadla, či z půjčovny. Nejhezčí jsem zřejmě dotáhl já, byla to vojenská uniforma, ale nakonec nutným měněním jsem v ní nešel já, ale Peetr. Což rozhodně nebylo po vůli Giovanni.

Sraz byl netradičně u Kožicha před barákem v sobotu v šest večer. Až na několik vyjímek došli téměř všichni, a všichni včas, a tak jsme něco po sedmé večer konečně vyrazili ve třech autech (ne plně obsazených) směrem na Vyškov. Monika přišla pozdě, Pepíček se probral taky nějak zpozděně a Mladej Charlie s Evou se vydali do Vyškova vlakem, aniž by někomu něco řekli. Pepíček se dopravil do Vyškova nakonec po vlastní ose, vlakem, až někdy kolem desáté. Před budovou vysoké vojenské školy ve Vyškově, kde se ples konal, jsme se převlíkli do kostýmu, ti co mínili zde spát, si odnesli svoje věci do tělocvičny, a šli jsme se do sálu přivítat s ostatními. Bylo tam opravdu hafo známých a bylo opravdu s kým pokecat.

Večer a víceméně většinu noci jsme strávili tancem, různými soutěžemi a půlnoční tombolou, safra já jsem vyhrál jenom hrníček, otvírák na pivo a zapalovač... , tak rychle, že jsme se divili, že už jsou tři ráno a měli bychom se již konečně vydat na cestu domů. Ale až tak rychle to zase nešlo. Koža vždy stráví hodinu loučením a já byl podělaný z toho, že když jsem měl v devět večer dvě piva, že ještě nadýchám. Ale nakonec jsme se domu vydali, já s Kožichama, Sašetou a Ježkem v jednom autě a Peetrsáci v druhém. Zbytek skupiny se rozhodl, že raději využijí pohostinství Bretnýřů a přespí v nabízené tělocvičně a domu vyrazí až druhý den.

---

klf